

AD MICHAELEM HISPANIAE ET SICILIAE ALTISSIMVM
PRINCIPEM LVCAE MARINEI SICVLI VATICINIVM.

Andida lux populis princeps insignis iberis:
Maxima quo totus gaudia mundus agit:
Fata quibus uideo te nunc successibus augent:
Et titulos ornant quæ modo regna tuos.

Sed tamen his olim certe maiora tenebis
Regna sub imperiis inclyte multa tuis.
Nam tibi (nec fallor) totus famulabitur orbis:
Certa quidem coelo est syderibusq; fides:
Qui mouet illa tibi summo qui regna olympo
Tradidit hispanum sicaniumq; solum.
Hoc auctore dabunt libyco tibi fata triumphos:

Accedet titulis aphryca tota tuis,
Miles idumeus gens horrida signa timebit:
Signa quibus christo tu duce bella geres:
Victa recognoscet dominum caluaria tellus:
Quæ maduit ueri sanguine terra dei.
O quantis flebis lachrymis cum uideris alti
Membra redemptoris quo iacuerè loco.
Desidiam o quantum ueterum mirabere regum:
Quos christi nunq; sollicitauit amor.

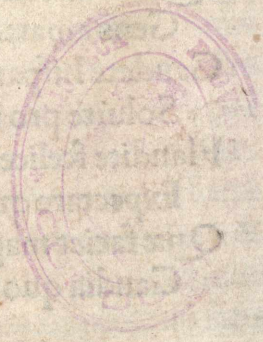
Seruiet inuicto michael tibi barbara memphis:
Isidis et gens quæ numen inepta colit.
Cogeturq; ninos foelix & celsa damascus
Et diues leges gaza subire tuas.

Altaq; romanis babilon spoliabitur armis:
Victus ubi insidiis crassus uterq; perit.
Ibis ad extremos populos orientis: & unde
Magnus alexander uictus ab orbe redit.

Omnibus at libyes populis asiaeq; subactis
Nobilis europes littora prima petes.
Ibis in italiã uictor dominusq; triumphans:
Excipiet currus inclyta roma tuos.

Hic pater antistes tantorum iusta laborum
Dona tibi lætus laurea ferta dabit.
Hinc tamen occiduas foelix remeabis in oras
Hic ubi principium est hic caput orbis erit.
In te tum princeps in spectis moribus omnes

ab iberis flumini hispanie in
sarracenensi

amatus in egypto conuicta ab egypto
filio nino in qua fuerit opus nino
matia illi lili egi egi pini fini nino
Amus amos magna amno filio belio
dita desno ninoque per apollam
damas amos ninoque rectore asie
adamasco dispenatore abrahæ dicta
gaza amos asie dicta qd ibi thesa
urus rex amos p. lili egi
babilon amos caldeo in m. m. s. p. o.
tanta quæ post diluuium m. m. s. p. o.
gab condidit et asenram multiplo
muro munita q. asenram m. p. o.

Gaudebunt gentes principis esse noui.
Præside te positis armis fera bella quiescent

Et nimium foelix ocia mundus aget.

Tunc erit(o quantum gaudebunt numina cœli)

Interris princeps unus & una fides.

Foelices auia nimium o nimiūq; beatæ/

O nimiū foelix alter & alter auus/

O foelix genitor/foelixq; puerpera/foelix

O nimiū tanti principis omne genus:

Quē modo nascentem uiuens sub nomine christi

Gens amat:& contra barbara quæq; timet.

Gaudete hispani populi/gaudete sicani

Soluite pro nostro principe sacra deo.

Plaudite foelices pueri teneræq; puellæ/

Expectare quibus multa futura licet.

Quæ faciet magno michael sub sidere natus

Gaudia quo totus principe mundus aget.

AD ILLUSTRISSIMUM PRINCIPEM IOANNEM GVZ/
MANVM METHYMNAE SYDONIAE DVCEM MAGNANI/
MVM LVCAE MARINEI SICVLI EPISTOLA.

Vo magis tuæ maiorūq; tuorū laudes & egregia faci
nora mihi notiora fiūt Illustrissime princeps: eo qui
dē digniora multo uideri solent: quæ nō inuolui silē/
tio nec hispanis comedari sermonibus: sed latinis po
tius litteris (quib⁹ magnorū uiroꝝ summorūq; princi
pum uirtutes illustrari cōsueuerūt) extolli debeant.
Quod ego pfecto libentius agerē: si me quātū singu
laris tua uirtus & excellentissimū tuæ generosissimæ
familiæ nomē hortant: tantū mihi quoq; dicēdi copia suppeteret. Grandes
enim res (ut diuus hieronym⁹ ait) ingenia parua cōfundūt: quæ si qñ quicquā
supra uires suscipiunt in ipso statī conatu rei magnitudine uicta succubunt.
Quod meo uix mediocri ingenio futurū prospicio dux magnanime: si forte
tuas uel tuorū pgenitorū laudes q̄ nō modo grādes: sed ingētes quoq; sunt &
īmortales aggrediar. Nā cuius uel ingenii uel eloquētia (ut tui generis altius
initia repetā) Alfonsum illū abauū tuū guzmanī noīs decus amplissimū satis
digne laudare queat: fama cuius gestarū reꝝ & gl'ia multos quidē post ānos
quāuis scriptorib⁹ careat: oīum tñ uelut recēs in ore uersat insignis. Ille enī
profectus in aphrycā maiore gloriā: maiore honorē sibi & posteris suis pepe
rit: q̄ romani dux exercitus olim scipio: qui aphrycanus ab aphrys domitis
Cognomē accepit. Ille enī pplī romani noīe & exercitus fama uictoris ac mi
litū multitudine pænis absente hanibale uictis carthaginē deleuit. Hic autē
solus hispanus inter plurima maurorū milia neminē quidē unq̄ inuenit: quē
non in omni certaminis genere supauit: qui non modo singulos electosq; pæ
nos secum congregari ausos: sed etiā plures solus ipse ac non solum uiros for
tes: sed feras etiā immanes qbus sæpe p insidias obiectus est uicit: domuit:
occidit. Quis etiā Henrricū proauū excellentissimū cōmitē dignis laudibus
extollat: q̄ oīum uirtutū splēdore pclar⁹ pro xpiana fide cōtra mauros sæuis
simos nræ religiōis hostes pficiscēs: ph dolor apd calpē procella subito exor
ta maris undis obrutus periit: quas cū effugere potuisset: subiit tamē aliorū sa
luti cōsulere conatus: nauicula enī qua ipse uehebat multis ad missis maiori
cōpresa pōdere fluctibus euicta succubuit. o ingentē uirtutē: o inauditā ducis
humanitatē: q̄ sæuissimā maluit subire mortē q̄ militibus īmersis solus euade
re. Cuius mortis recordatio atq; memoria pnceps excellentissime quis sine la
chrymis ī mentē uenire nequit nos tñ nō leticia minus q̄ merore debet affice
re. Nā si romanus populus eos fælices ac beatos putabat: q̄ pro patria belli
gerantes cū morte uitā cōmutabāt quāto magis nos henrricū proauū tuū ne
bulæ cōmitē fortissimū fæliciore beatiorēq; existimare debem⁹: q̄ & pro pria

& pro rege: & multo libētius pro xpō merēs occubuit. Successit huic Ioānes
auus tuus dux inuictissime summo quidē fulgore decoratus: quē fama singu-
laris & oīa uirtutū genera cōmendāt: quē sua uel admirabilia opera collau-
dant: quē cū maiorū suorū: tū uero suæ uirtutes & res animosissime gestæ ni-
mis illustrāt. Quare dū eius nobilitatē summāq; munificētiā & cæteras animi
uirtutes dotesq; naturæ cōtēplor dign⁹ mihi quidē uiderē: ut eius memoria et
nomen amplissimū iure laudetur ac celebretur ab omnib⁹. Cuius liberalitas
(ut alias eius inumeras laudes omittā) titi quidē uespasiani liberalitatē certe
si non excessit æquauit omīno. hac itaq; munificēcia oīum & gratiā & amorē
pmeruit: hac guzmanorū domui plurimū ueræ claritatis accessit: hac deniq;
uel a cūctis hispaniæ totius populis & presertim ciuib⁹ hispalis mirū in mo-
dū colebat. Quantū nāq; oībus charus fuerit facile quidē cū a uita discessit
perspectū est. Nemo enī funus eius sine merore: nemo sine lachrymis prose-
quit⁹ est. Quā ob rē & si iā diu discessit a uita: uiuit tamē: spq; uiuet. illius eī
& nomē ingens & uirtus insignis extincta nō est. q̄ uelut imortalis omniū an-
te oculos uersat sempq; uersabit. Occurrūt præterea mihi & patris hērrici lau-
des quæ quo sunt recentiores: eo minus quidē silētio dignæ uideri debēt. hic
enī cū multis rebus fortiter gestis: tū una quidē laude cunctos mortales lōge
superauit. Quū ad Rodoricū ducem gaditanū a mauris obsessum Alhamā
propriis pecuniis magno cōparato subsidio pfectus est. Qua in re & ingentē
liberalitatē: & hūanitatē singulārē: & piētissimū atq; scētissimū animū erga
fidē catholicā & xpīanæ cultū religionis oñdit. Conuocatis enī militibus ex
bethica puincia fere tota publicis preconū uocib⁹ cūctis liberalissime stipen-
dia largissimeq; persoluit: & contra mauros xpīanæ fidei hostes infestissimos
Alhamā statī profectus Rodoricū gaditanū ducē sibi ex lōgo tpe inimicum
fortiter sancteq; defendit. O admirabilē uirtutem: o facinus diuinis laudib⁹
extollēdū. Nā si cūcta qdē ueterū monumēta reuolueris: nihil oīno reperies
quod possis huic laudī uel glīæ cōparare: quæ uel sola cūctas oīum mortali-
um laudes & res fortissime gestas lōge superasse ab oībus creditur. q̄ quidem
res me prorsus facit ambiguū: cui potissimū granatensis uictoriæ gloria de-
beat. Accedis tu magnanime pnceps tātis digna pgenitorib⁹ soboles nul-
la ex parte eorū laudibus inferior. Qua re (ut superius oñdi) si quantū me tua
uirtus hortat tantas mihi uires eloquentia prestaret: & si nō quib⁹ dignus es
te tñ quibus possem dux insignis laudib⁹ prosequer. Sed cū ingenii mei ui-
res nō ignorē: & animi tui excellētiā cōsiderē: de ea prorsus tacere melius du-
xi: quā pauca dicere. Quis enī tanta dicendi copīa pditus est & doctrina: qui
nō uirtutis tuæ splendore superet. Noui nāq; quantū moribus integerrimis
quantū uitæ sanctimonia: quantū religiōis xpīanæ noīe & opibus cæterisq;
uirtutibus polleas. Quod tū aliis in rebus semp: tū uero post patris tui obitū
multo clarius cognosci potuit. Tūc enī q̄ iustus: q̄ pius: q̄ deniq; sanctus esses

ostendisti. Statim nāq; & oībus domesticis qui & in tuo & in patris fuerāt famulatu liberali magnoq; animo satisfecisti. Tum quoq; & tibi atq; his qui apud te uicturi erant optimos mores & uiuendi ordinem composuisti sanctissimum. Cum itaq; tot tantisq; uirtutibus cultus uidearis indies te profecto magna & egregia facinora facturum omnes existimant. Cū igitur ita uiuas: ita te geras nemo hercle dubitat te multo maiora relicturū posteris ea uirtutis exempla: quæ non parua ab antecessoribus tuis accepisti. Tuæ enim laudis futuræ iam diu magna quidē signa dedisti: tū aliis temporibus: tum uero maxime: cum in aphrycam classem & magnū armatorum numerum contra mauros xpiani nominis hostes amore nostræ religionis accensus traicere iussisti. qui tuo dicto libenter audientes cum per angustum mare traiecissent captā Melillā uallo confestim fossaq; muniuerūt. & ab irruentib⁹ undiq; mauris & acriter oppugnātib⁹ strenuissime defendere. Quod uersiculis quibusdā uirtutis tuæ nouitate cōmotus delibauī clarissime princeps. Quos si generosissimo tuo animo satisfecisse perspexero maiori quidem cura atq; diligentia de inceptis tuas & maiorum tuorum laudes aggrediar. Nam & si uel doctrinæ uel ingenio diffido plurimū magnanīme princeps: me tamen singularis tua uirtus & me⁹ in te non mediocris amor et obseruatia: cogūtu ut tuas res magnifice gestas sermone uel in culto potius referā: q̄ prorsus in tactas relinquam: me enim cū alia tua facta: tū uero q̄ nuper egisti uehementer hortantur: quis enim munificentiā qua uel antea sæpe: uel etiā qua ferdinando rege et helisabe regina hispalī ex granata uenientibus usus es nō summis efferat laudibus: quos ingredientiētes non dicam quanto fulgore quanta tuorū equitū multitudinē comitatus fueris: tacebo etiā quo de inde apparatu quib⁹ uel regalibus epulis non solū regem ipsum & utramq; reginā id est nostrā & parthenopeā: sed cardinalē quoq; aliosq; proceres cōplures excepisti: quos post lautissima & pluriū dierum cōuiuia nō nisi maximis preciosissimisq; donatos munerib⁹ dimisisti. Transibo in sup silentio animi tui fortitudinē: quā cōtra mauros in langeronæ oppugnatione non paruā quidē ostendisti. cuius expugnatio cū & obstinatiōe roboreq; hostiū & asperrima loci natura difficilima ac diuturna uideret: tu tamen animo in uictō ad omnia pericula & hostiles impetus omnium primus occuristi. cui⁹ presentia et christianis additus & mauris ademptus est animus. Accedit tantis uirtutib⁹ una dux excellētissime: qua quidem potes inter omnes hispaniæ proceres non immerito gloriari: solus enim tu princeps liberales disciplinas & ingenuas artes colis: & earum studiosos foues. Accipe igitur illustrissime princeps parua sicuti munuscula: q̄ & si cū amplissima tua dignitate atq; excellētia cōparanda nō sunt: tibi tamē gratissima fore non dubito cū ab animo tibi deditissimo missa cognosces uale hispaniæ gloria & decus amplissimū ac sicuti tuum esse semperq; futurum sine dubio credas.

¶ Ad eundē excellentissimū principē eiusdē siculi carmen.

Rogenies excelsa ducū: ueterisq; propago

Nominis: & nebulae sydoniaq; domus.

O decus eximium guzmanae gētis & aulae:

Inter & hesperios gloria prima duces.

Quem nō īmerito uenerat bethica tellus:

& praefer reliquos hispalis alta colit.

Cum te delectent musae: dulcesq; camoenae:

Cum te militiae fortia facta iuuent:

Hec lege uirtutū princeps monumenta tuarum

Carmina: uel laudi congrua signa tuae.

Sed prius hanc nobis ueniam concede precamur:

Scribimus alternis si tua gesta modis.

Nam quāuis ueteres legimus celebrasse poetas

Grandia: uel parua facta notasse lyra:

Talibus ista tamen minime scribenda camoenis

Res erat: andina sed memoranda tuba.

Parce igitur numeris mea si quibus usa fuerunt

Incipiunt humilē plectra mouere lyram.

Romanus libycas marius quū uenit in oras:

Et numidas animo uicit & arte feros:

Captiuum uidit regem quū roma iugurthā: *regem numidiae*

Maurorūq; equitum milia capta decem.

Scipio poenorū forti quū marte coegit

Perfida romanum colla subire iugum:

Subtulit excelsas uictae carthaginis arces

Et duro aequauit moenia magna solo:

Impiger hannibalem dirum belloq; superbum

Compulit auctorem funeris esse sui.

Aut cum sicaniis pugnax marcellus in oris

Maurorum laetho milia multa dedit:

Caesa siracusios implerunt corpora campos:

Atq; arethusa suas sanguine tinxit aquas: *frons hys*

Vel quum massyllum populos: regemq; ferocem

Fregerunt magni caesaris arma iubam: *reife africa*

Vtica cognomen uicto tumultūq; catoni

Traddidit: atq; sibi quum dedit ille necem.

Nunquā fracta metu tantum fuit aphryca: quantū

Audito nuper nomine fracta tuo est.

Nam tua spumofum iacta est quū clas in æquor:

Tempeſtas pelagi eſt maxima facta quies.
Neptūni timuere minæ: timuere procellæ:
Et placidum thetis prebuit ipſa fretum.
Aeolus emiſſos uentos lateq; uagantes
Ad ſua te metuens antra redire iubet:
Clauſit & in tenebris alios: aquilone ſoluto:
Liſtus adoptatum quo tua claſſis eat.
Mox ubi delatæ maurorū ad liſtora naues
Bellandi cupidos expoſuere uiros.
Subſcedit tellus pedibus calcata tuorū:
Et maris inſolitum proluit unda nemus.
Heſperio nutans contrarius abila calpe
Horruit: a ſūmis intremuitq; iugis.
Nec minus obſtupuit ſublimi uertice celſus
Ingemuitq; nouo pondere preſſus athlas.
Precipitem coeli timuerūt ſydera lapſum:
Pronus in aſtrali nam fuit axe polus.
Vltima finito uenerunt ſæcula mundo
Clamabant mauri: iudiciumq; dei.
Hinc conſpecta procul tua quū uexilla fuerunt:
Viſaq; ſunt captis ſigna tremenda locis:
Quū turres micuere tuæ: micuere leones:
Et proauis fulſit parta thyra tuis:
Annexi & patulis angues cernuntur ahænis:
Et monumenta tuæ cætera ſigna domus.
Tum ſimul ac nebulam ſimul ac tua nomina tollunt
Vocibus: & curuæ concinuere tubæ:
Protinus ingenti mauri formidine preſſi
Intrepidum exanimes procubuere ſolum.
Sanguinem ubi tandem cor ad ſua membra remiſit:
Languida ſurgentes terga dedere fugæ.
Mox tamen aſthrorū ueniens exercitus ingens
Et collecta manus prælia dura gerunt.
Diffugiunt feſſi bello: uiſtiq; recedunt:
Mililibuſq; fuit tuta melilla tuis.
Hinc equites redeunt uiſtricia ſigna ferentes:
Ad te uiſtores hinc rediere duces.
Proſpera captiuis plenæ prædaq; reducunt
Vela rates: læniſ quas uiuat aura noti:
Lætæ melilla tuis remanens & tecta ſub armis

Te uocat assidue: teq; uidere cupit.
Immanēq; truces tyrri posuere furorem:
Qui tua ne redeant classis & arma timent.
Quid tua fœdifragis modo si presentia poenis
Visa foret: quāto quisq; timore cadat?
Victa tibi magnū certe daret aphrica nomen:
Iret & in titulos tota subacta tuos.
Vade igitur tantū quis non modo poscat honorem?
Quem sibi de libycis scipio uictor habet?
Quis quoq; non mereat xpo: pro cuius amore
Fit leuis & sancta relligione labor.
Vt tamen agnoscant post te tua facta nepotes
Et monumēta sui clara sequant̃ aui:
Ducito me tecū: musæ tua castra frequentent:
Quæ tua perpetuo carmine gesta notent.
At tibi si reliquos uates qui prestat habendus:
Quærito flāminium qui tua gesta canat.
Hic uolet & poterit lætos celebrare triumphos:
Et non exiguis inclyta facta sonis.
Vincit mœonidem: superat sua musa maronem:
Cæcropides uates prestat & ausonios.
Tu modo iam partū noli differre triumphum:
Ne tibi tam magnus præripiatur honor:
Quis te per nudos dubitat garamantas iturum?
Te uirtute tua teq; iuuante deo:
Principibus gratū facies dux inclyte nostris:
His tua nam uirtus: & bene nota fides.
Quæ modo dux foelix mitto tibi carmina: noster
Inte non paruus scribere iussit amor.
Causa q̃ hæsp̃erix noui comitesq; ducesq;
Inter quos nullum par tibi numē habes.
Noster enim quantū reges supereminet omnes:
Tu reliquos tantū uincis & ipse duces.
Adde q̃ excellens hispanis solus in oris
Ille tenet regis nomen: & ipse ducis.
Finis.

Lucas marineus siculus Prestantissimæ tuæ
dñinatiōis sacras manus hūiliter osculatur.

Peri quod de laudibus hispaniæ scripseram Reuerēdissime pa-
ter quedā subnectere cogitauī: quæ olim mihi res hispanas sum-
matim scribenti sub silentio præterita fuere: nō tamēn ulla uel
negligentiā uel obliuione: sed q̃ hispanarum rerū & uirorū illu-
striū numerū qui pene erat infinitus cōprehendere nō potui. Nā quū hispa-
niæ laudes Rodorici beneuēti comitis hortatu scribere sum aggressus: tū ad
modū nuper ex sicilia in hispaniā veneram: singulisq̃ diebus in salmanticæ
acadæmia celebriq̃ gymnasio poeticā & oratoriā facultatem publice cōduct⁹
p̃fitebar: quib⁹ lectiōibus aliisq̃ curis nobis impeditis ad multa quæ opī cō-
ficiendo necessaria erant inquirendū temporis spaciū non dabat̃. Cæterum
postea q̃ relicto salmāticæ studio Ferdinandū regē & Helisabē reginā nr̃os
xp̃ianissimos principes sequut⁹ sum: apud eos: tum alia per multa: tum uero
quosdam hispaniæ uiros cognoui: qui uel bellicis in reb⁹ uel liberalib⁹ disci-
plinis ac sanctissimis morib⁹ & xp̃ianæ religionis carimoniis ad eo clare san-
cteq̃ se gerūt: ut eorū fama & egregia facinora nō silētio quidem: sed & uatū
& oratorū præconiis potius digna uideant̃: & q̃ me iure profecto (si uellent)
accusare possent: ipseq̃ me oīno reū esse cōfiterer: si eos penitus intactos reli-
querem. Hos igit̃ sapientissime præsul suis laudib⁹ prosequi cōstitui. Atqui
cogitātī mihi quem primū memorare inciperē. tu præsul insignis ante alios
oīs occurrīs cæteris oībus merito preferendus: cuius uitæ sc̃timonia morūq̃
prestantia doctrina singularis & diuini cultus feruentissimus amor cæteraq̃
uirtutes innumeræ dignæ quidem sunt: quæ latinis approbatæ litteris apud
omnes in dies notiores fiant. Tuas itaq̃ in primis laudes reuerendissime pa-
ter aggrediar: quibus centū uersiculos apponam: quos nunc breui cum epi-
stola tibi prius uiro doctissimo castigandos misi: uale hispaniæ & xp̃ianæ re-
ligionis decus insigne.

QVAD REVERENDISSIMVM ARCHIEPISCOPVM FRANCI
SCVM XIMENIVM TOLETANAE SEDIS ANTISTITEM PRE
STANTISSIMVM MORIBVSET VITA INTEGRUM ET
VIRTVTVM OMNIVM ET CHRISTIANAE RELIGIONIS EI
DEIQVE CATHOLICAE CVLTOREN MAXIMVM LVCAE
MARINEI SICVLI CARMEN.

Loria pontificum salue cygneia proles

Summa toletano spesq; salusq; choro.

Qui leuibus nunq; pennis confusus in altum/

Sed uirtute micans ingenioq; uolas.

Te nimis optatum praesul uenerande saluto,

Indignusq; manus osculor ipse tuas.

Sed concede morae ueniam pater optime nræ:

Vel quia tu clemens: uel quia dona fero:

Non tamen argenti ferimus tibi dona nec auri:

Carmina uirtutis sed noua signa tuæ.

Hec pater antistes siculus modo munera pauper

Quæ tibi magnanimo mittere possit habet.

Parua quidem (fateor) sed tu maiora putabis

Hec opibus cresci: diuiciisq; midæ.

Poscit enim testes de se tua uita camoenas:

Et tu digna gerens carmine: carmen amas.

Ergo tuarum iam lætus preconia laudum

Accipe tranquillo pectore nostra precor.

Maxima uirtutum praesul monumenta tuarum

Læticiam multis inuidiamq; mouent.

Nam te quisquis amat te quisquis tollit in altum

Quod uirtute tua uincitur ille dolet.

Tanta tua est probitas tanta est prestancia uitæ:

Vt tibi iam nemo se putet esse parem.

Quis uenerabilior quis te sapientior uno?

Te modo uel toto sanctior orbe quis est?

Nam quis te melius prestat sua iura tonanti?

Quis magis in nostra relligione pius?

Tu uita ingenio doctrina moribus omnes

Qui modo sunt prestat quicq; fuere uiros.

Nam uariæ mentes hominum nam cæca feruntur

Pectora: & his multū mens aliena tua est.

In domiti multis uesana cupedia census

Imperat: & uiles perdominantur opes.

Tu contentus eo possis quo ducece uitam

Pauperibus donas quod superesse uides:
Ampla nimis quosdā & nitidis suffulta colūnis
Et ueterum titulis aurea tecta iuuant:
In quibus aspiciunt rerum monumenta suarum:
Quæ tamen ignari morte carere putant.
Tu pater hic paruos mauis habitare penates:
Possis ut excelsi regna tenere poli.
Murice pontifices tyrioq; colore refulgent:
Tu ueneto illustras teq; tuamq; domū.
Fictilibus cænas: aliis discumbitur auro:
Quis nisi cum gemmis pocula nulla placent:
Lauta uel in multam ducunt conuiuia noctē:
Vtilior tamen est sed tua cæna breuis:
In mediūq; diem lecto somnoq; morantur:
Te lux in sacro munere prima tenet.
Vt quoq; principibus placeas pater inclyte nostris
Vix tua nocturnus lumina somnus habet.
Te merito hac igitur rex & regina thyra
Ornauere: tibi cultus uterq; prius.
Qui tua dicta probant: quis enī non prebeat aures
Carmina cum niueus dulcia cantat olor:
Ocia delectant alios: epulæq; uenustq;
Te labor assiduus: te iesuana fides.
Multorumq; tenet uentosa superbiâ pectus:
Qui miseris gaudent omnibus esse metu.
Te nihil in terris grauius: nihil est te lænius ipso
Mitior antistes nemo nec esse potest.
Contempnunt plures inopes spernuntq; cadentes:
Humanumq; premunt despiciuntq; genus.
Tu miseros clemens & paupertate coactos
Respicias: & rebus consilioq; iuuas.
Pluribus assidue quoniam pia dona ministras:
Sacra nec oblitus soluere iusta deo.
Sunt quibus assistit furtim qui sabbata seruat:
Et putidum digito qui sibi purgat anum.
Tu non infidæ/ recipis commertia gentis/
Sed proceres claros christicolasq; foves.
O Si pontifices uellent deducere uitam
Moribus/ exemplis/ ordinibusq; tuis:
Aut si forte meis(quia iustis) inclyta uotis

Pontificem talem det tibi roma deus.
Quanta bonis essent/doctis q̄ certa laborum.
Premia: quæ miseris munera pauperibus?
Qualia uel totus sentiret gaudia mundus?
Quam christi cultus q̄ foret aucta fides?
Nam tunc ipsa ualent tunc & precepta probantur:
Quum populis pastor quod iubet ipse facit.
Quam decet esse aliis tali sub præfule uitam/
Qui populum sancto uiuere more docet:
Nos tibi quo talis sedes toletana precamur
Contingat pastor: uiuat & iste diu.
Sed iam carminibus faciam pater optime finē:
Nam tecum ratio me monet esse breuem:
Mentis inops quoniam sensus & pauper habetur
Plurima qui docto dicere uerba potest.
Plura quid ergo feram? sanus non esse uidebor
Scribere si cunctis quod patet ipse uelim.
Hec igitur numero legito sex carmina tantum.
A siculo quæ sunt uera notata tuo.
Quicquid agunt alii certe delebitur omne:
Sed tua non poterunt gesta probanda mori.
Nam cum discedes senio confectus & annis
Corpus humo cupiens reddere: facta deo:
Tunc populis tumulto tua conspicietur imago:
Clara: sed elysiis clarior umbra locis.

Tant

Vi